

תת"ע 12467/10/17 - אמנדה תומא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 12467-10-17 מדינת ישראל נ' תומא
תיק חיצוני: 90509077625

מספר בקשה: 1

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	אמנדה תומא
נגד	
משיבים	מדינת ישראל
החלטה	

בתיק זה ניתן פסק דין בהעדר התייצבות ביום 15.11 והוגשה בקשה לביטולו.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, **החלטתי לדחות את הבקשה.**

אין צורך לשוב ולהסביר כי כדי להצדיק ביטול פסק דין צריך מבקש להראות אחד משניים - פגם בזימון לדיון או חשש ממשי לעיוות דין, וההלכות בעניין זה ידועות ומוכרות היטב.

באשר להמצאה, הרי הזימון שנשלח לנאשמת במקרה זה הוחזר בידי הדואר בצירוף הערה "לא נדרש". המדובר בזימון שנשלח לכתובת מלאה, לרבות מס' תיבת דואר, והוא נושא כנדרש את פרטי הדואר וחתימתו. לפיכך קמה במקרה זה חזקת המסירה. כפי שנקבע לאחרונה בידי בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם ואח'** חזקה זו מקימה בפני נאשם משוכה גבוהה, ואין די בהכחשה כללית של קבלת הזימון בלא תמיכת הטענה בראייה כלשהי, מה גם שהמבקשת לא פירטה טענתה, ולא הסבירה כיצד זה לא קיבלה דואר רשום שנשלח לכתובתה.

יתרה מכך, על פי אישור הדואר, פסק הדין הומצא לנאשמת בסמוך לאחר מועד הדיון וביום 9.12 נמסר לבן משפחה, אשר סירב לחתום על גבי אישור המסירה. כידוע הגשת בקשה לביטול פסק דין יש להגיש בתוך 30 יום ממועד ההמצאה, והבקשה דנן הוגשה רק בחלוף יותר משלושה חודשים וזאת ללא כל הסבר והתייחסות למועד בו נודע לנאשמת על פסק הדין נגדה.

למעלה מן הדרוש אציין כי טענתה של הנאשמת כי "במועד הדיון שהתה בחו"ל" אינה רלוונטית כלל, על הנאשמת היה להגיש בקשת דחייה או לדאוג להופעה מטעמה לדיון זה, ומובן כי אין עובדה זו מצדיקה ביטול פסק הדין.

לגופו של עניין מכחישה הנאשמת את העבירה, אך אינה מפרטת טענתה. הנאשמת לא צירפה תצהיר שלה, בוודאי לא תצהיר של אדם אחר שנהג ברכב במועד הרלוונטי, ואף לא טרחה למסור את פרטיו.

מובן כי טענה כללית מסוג זה אינה עומדת בדרישות שנקבעו בהלכה באשר לצורך לפרט את ההגנה ולבססה כדי להקים חשש לעיוות דין, ובית המשפט העליון חזר בעניין סאלם הנ"ל על הצורך בפירוט ההגנה תוך הפנייה להלכות הידועות הקודמות.

מקל וחומר כי העובדה שהנאשמת לא ביססה טענתה לעיוות דין נכונה מקום שהעונש שנגזר עליה אינו חמור וכולל קנס בלבד, למרות עתירתה של המאשימה לעונש חמור יותר. על הנאשמת נגזר כאמור קנס מתון, בשיעור דומה לקנס לפי ברירת המשפט בגין נהיגה במהירות נמוכה יותר, ואף לו הייתי מקבל בקשתה היה זה רק תוך חיוב בהוצאות ראיות, כך שדומה כי שכרה היה יוצא בהפסדה.

לאור האמור לעיל, העובדה כי הנאשמת לא סתרה על חזקת המסירה, לא הגישה בקשתה במועד לאחר המצאת פסק הדין לידיה ולא פירטה את הגנתה כנדרש, החלטתי לדחות את בקשתה.

לפנים משורת הדין, ועל אף שגזר הדין הומצא לנאשמת זה מכבר, ארכה לתשלום הקנס עד יום 30.5.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ח, 24 אפריל 2018.